

ferne have nogen Betydning, saa er det rimeligt, at der er flet Stæde; thi naar f. Ex. Ribe Stiftstidende kun har een Væser i Ringkøbing Amt og to i Vejle Amt, saa maa man rigtig nok tro, at Bekjendtgjørelserne ingen Betydning have, hvis der ikke skulde være flet Stæde ved den nuværende Ordning. Jeg kan nævne et andet kuriøst Exempel. Det er, at Viborg Stiftstidende flet ingen Væser har i Ribe og Løgstor, uagtet de ligge i Viborg Stift, hvortilmod Aalborg Stiftstidende har en hel Del Væser i disse Byer. Have altsaa Bekjendtgjørelserne nogen Betydning, forekommer det mig, at der nødvendig maa være flet Stæde under den hidtil værende Tilstand; men maasse er Betydningen af Bekjendtgjørelserne saa ringe, at det ikke afftedkommer nogen større Stæde, men dette kan den meget ærede Rigsdagshand og virkelig ikke bevise. Han talte om det almene Vel osv., men for saa vidt man gaar ud fra, at Bekjendtgjørelserne netop skulle finde Sted for det almene Vel, ser jeg ikke, hvorfor vi skulle opretholde Noget, som i Grunden viler sig flet ingen Betydning, at have for det almene Vel, idet nemlig Stiftstidenderne ikke blive læste paa mangfoldige Stæder i Stiftet. Jeg kunde nævne flere Exempler. Den Stiftstidende, som er allermeest udbredt, nemlig Dvns Stiftstidende, har saaledes fjer og skriver 5 Væser paa Langeland. (En Stemme: Det er nok.) Naar det ærede Medlem siger, at det er nok, saa maa jeg dog tillade mig at mene, at det er meget lidt i en Jurisdiktion. Men det ærede Medlem for Odense har ogsaa indtaaget et meget privilegeret Standpunkt. Om han ogsaa har sagt, at han vil nærme sig Flertallet, saa tror jeg dog, at det tildeels er tvungen af Omstændighedernes Magt, at han har gjort det, og ikke rent godvilligt. Det ærede Medlem appellerede saa stærkt til Billighed, og han oplyste os om, at den nuværende Dvns Stiftstidende har kostet 50,000 Rd. Det er nu for det Første mange Aar siden, og dernæst er det ikke Privilegiet, der har kostet denne Sum, men det er Nooen med dens store Værekreds. — Jeg har hørt — jeg kan ganske vist ikke indstaa for Nødvigheden deraf, men jeg har det fra en temmelig paalidelig Kilde, — at den nævnte

Stiftstidende skulde have en Indtægt af 13,000 Rd. aarlig, og maasse Mere, saa at det synes mig, at naar der nu er gaaet saa mange Aar siden den Tid, saa kan dette Skridt ikke være, saa overordentlig ubilligt. Støttende mig, til alle disse Grunde, kan jeg ikke se rettere, end at det vil være billigt strax at opheve alle Privilegierne. Ordene, indtil videre, ere formentlig flete Fyldest, idet der ikke som et æret Medlem sagde, kun er gaaet et Par Aar, men der er gaaet hele 7 Aar, nemlig Tiden fra 24de Februar 1865. Naar man tager Hensyn til, hvorledes man gik til Værks overfor Møllerne, som man kun gav en Gift af 10 Aar, nemlig fra 1852 — 1862, maa man sige, at der ikke her vil være nogen Ubillighed. Men ikke Møllernes Gienstande havde været Gienstand for Handel og Vandel i en ganske anden Grad, og i et langt større Antal, end der er Tale om ved Stiftstidenderne, og saa er der jo med Hensyn til disse ikke Tale om at opheve Privilegierne for 1873, saa at vi altsaa ville lade dem bestaa i 8 Aar. Jeg skjønner, altsaa ikke, at Flertallets Forslag kan siges at være ubilligt, og jeg maa maasse endnu nævne, at Flertallet ogsaa i § 5 har taget Billighedshensyn, idet det nemlig der hedder, at Stiftstidenderne under i Dyrigt lige Forhold, her komme i særlig Betragtning, for de nuværende Privilegiehaveres Livstid. Det kan nu vel ikke bestrives, at Aalborg Stiftstidende, Aarhus Stiftstidende og Dvns Stiftstidende, hvilke Tidender visse Medlemmer synes at tage sig saa ivrigt af, have en temmelig stor Udbredelse i de omliggende Jurisdiktioner, og i saa Fald ville de jo blive valgte, som de lokale Blade, og som jagdanne faae de retslige Bekjendtgjørelser, saa at jeg tror, at Flertallet endogsaa er mere billigt end Mindretallet, der strax vil paalægge Stiftstidenderne en Afgift for de Gane, hvor de ikke maatte være udbredte. I alt Fald er der her ikke Tale om et uoversprængeligt Spølg, hvor den ene Part staar paa Retten og den anden paa Uretten Side, men der er kun Tale om et Mere eller et Mindre, og jeg veed, at der ogsaa er juridiske Medlemmer i Udvalget, som have den Opfattelse, at Flertallet, naar Alt kommer til Alt, endda